

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

af fedt- og kaloriemangel, og skummetmælken indeholder sundhedsmæssigt værdifulde stoffer, så den kunne uden skade anvendes i større omfang. Hindrende for en sådan større udbredelse er imidlertid den gældende ordning, hvorefter skummetmælk altid skal bestilles dagen før, i forbindelse med, at befolkningen synes at have vænnet sig af med at bruge den. I det storkøbenhavnsske område solgtes i fjor 130 mill. l sødmælk og kun 2 mill. l skummetmælk. De 1,8 mill. l skummetmælk sælges til storforbrugere, hospitaler, institutioner, bagere m. m., medens kun 200 000 l går til almindelige forbrugere, herunder formentlig pensionater. 1 l sødmælk koster afhentet 72 øre, 1 l skummet mælk 32 øre på flaske; her er altså i prisen et stort incitament til at bruge skummetmælk, men det synes ikke at virke. Jeg har nu forøvrigt fra nogle landbrugere hørt, at deres producentpris for skummetmælk kun er 12—14 øre, så de synes, at 32 øre er for høj en pris, men det er jo muligt, at den kan sættes ned. Der er altså et kraftigt incitament i prisen til at anvende skummetmælk; hvad kan så grunden være, når det ikke virker, og hvad kan man gøre heroverfor? Ja, der må mere oplysning og propaganda til, for at denne billige og sunde vare kan få større udbredelse. Da det i pressen — jeg tror, det var sidste efterår — var blevet fremhævet, at der fandtes vitaminer og andre sundhedsværdier i skummetmælk, kom der en lille, men kun en lille, stigning i salget af den.

Der må være en mulighed for at få forøget forbruget af skummetmælk. Dette problem vil jeg gerne have vi ser på i udvalget, og jeg går ud fra, at ministeren vil stille sig forstående heroverfor.

Til sidst: det kommissionsflertal, hvis lovforslag, vi har til behandling i dag, udgjorde et meget stort flertal, nemlig 26, medens det ærede medlem hr. Anker Laus mindretalsforslag kun havde 9 tilhængere, heriblandt de politikere, der var valgt af venstre, det konservative folkeparti og retsforbundet. 1 medlem kunne hverken slutte sig til det ene eller det andet forslag og heller ikke selv stille noget tredie forslag. Forbrugerrepræsentanterne stemte alle som een for mælkeordningens fortsættelse — herunder det konservative ærede folketingsmedlem

fru Erna Sørensen. Også stadsdyrlæge Svend O. Koch, der repræsenterede den hygiejniske sagkundskab, stemte for flertalsforslaget.

På mit partis vegne tilsiger jeg en velvillig behandling af lovforslaget.

Petra Petersen: På den kommunistiske gruppes vegne kan jeg tilsige vor medvirken til dette lovforslags gennemførelse. Vi er tilhængere af en mælkeordning, der ligger på linie med mælkeordningen af 1940. Den foreslåede ordning følger nøje det forslag, der er udarbejdet af mælkekommissionen, og dette er jo, som det er blevet nævnt, tiltrådt af et meget stort flertal af kommissionens medlemmer.

Selvom det med de nuværende høje mælkepriser kan være noget vanskeligt at se de fordele, der er opnået ved mælkeordningen af 1940 — i alle tilfælde den prismæssige fordel — er der for mig ingen tvivl om, at ordningen trods alt har haft stor betydning, såvel hvad prisudviklingen angår som med hensyn til højnelsen af den hygiejniske standard.

Det er vel ikke for meget at sige, at før mælkeordningen blev gennemført i 1940, herskede der kaos indenfor mælkehandelen. Der var faktisk ingen ordning. De mange overflødige mejerier og byernes utallige mælkebutikker var absolut ikke udtryk for nogen ordning. Man har talt om, at en del er blevet gjort arbejdsløse ved den nugældende ordning. Jeg må sige, at en lignende deltagelse har jeg savnet, når det har drejet sig om andre rationaliseringer. Jeg har aldrig hørt arbejdsgiverrepræsentanter tale om, at arbejderne blev arbejdsløse, når man indførte maskiner — i alle sådanne tilfælde har jeg savnet en lignende deltagelse som den, der er givet udtryk for i dag. Når man taler om dem, der ved ordningen er blevet arbejdsløse, vil jeg sige, at der absolut ikke var tale om en levevej, men om en kones lange og trælse arbejdsdag for at tjene et minimalt supplement til mandens ugeløn — og de lige så utallige mælkeruter bidrog også til at fordyre mælken. En sådan mangel på organisation betød tillige, at hygiejnen stod på et lavt stade, og at det simpelthen var umuligt at kontrollere den.

Nu er det jo rigtigt, som det er sagt her, at kvalitetsforbedringen ikke alene kan